sequitur: qz hz scōam pbendā: qz alias solū habiturus esset tertiā. Jo.an.

Mandatum ¶ Donat tres casus dubios cuz scribitur ad collationē capituli ⁊ in vltimo responso excipit. Secundus ibi: ad beneficia. tertius ibi. idem. exceptio ibi: nisi.

a ¶ Mandatum. decre. venit declaratiue ad decre. s.e.cum in illis in fi.

b ¶ Beneficio. de curato non prouidebitur. s. eo.ti.cū ī illis. ī fi. nec ō dignitate. s.e.ti.c. vlti.

c ¶ Collationē. de spectante ad presentationez istitutionē vel electionē nō poterit puideri. s.e. cū in illis. §. cum aūt.

d ¶ Capituli. idem enīz est facere p aliuz qō per se. j. ō reg. iur. q p aliuz cum suis cōcor. ff. qō cu iusqz vniuer. itez eorum. §. si decurionēs. Jo.an.

e ¶ Statuto. ē forte consuetudo vel statutum qp beneficia vacantia p̄mo mēse ptinentia ad collationē capituli ferat primus canonicus. vacātia scō secūdus. tertio tertiō. ⁊ sic de singulis. uel qp beneficia familiariuz suoz spectātia ad collationem capituli vacātia canonici cōferant tales consuetudines ⁊ statuta sunt in multis ecclesijs gallicanis.

f ¶ Extēdit. qz papa nō intēdebat grauare alterā dignitatē capituli sed totum capitulum supra eodem cū in illis ad fi.

g ¶ Singulariter. quasi non vice capituli: ut in .i. rñso. Jo.an.

h ¶ Prebēdarū. ul' dignitatum vel officiorum ipsius ecclesie: ut in scō rñso: ⁊ no. qp dicit rōne huiusmodi prebendarū quasi dicat si pertineret ob aliam cām: puta pp alia beneficia q̄ hz ī aliā ecclesia mādatuz tūc nō cōprehēdit illa.

Pastoralis. Facit ser. primo ō declarat cuius sit dar' coadiutores epōz ⁊ supiorum. Scō puidet cum eps coadiutorē vult ibi verū. Tertio ibi. si vero cū ē demēs. Quarto ibi si aūt. cū eps coadiutorē nō vult. Quito ibi presenn de coadiutoz expēsis ⁊ ptāte. Sexto ibi ceterū ad coadiutores qō de epis vlterat. Jo.

i ¶ Pastoralis. emanauit ad declarationez decre. s. eo. ex parte in fi. ⁊ eoz q̄ ibi no. hosti. eodē titu. de rectorib⁹ in fi.

k ¶ Maioribus. cōnumeret ergo iter alias q̄s bēs notatas. s. de trāsla. c. i. de of. le. qp translationē. de excess. pla. sicut vnire.

l ¶ Nō obstāte. no. p bāc lr'az qō ꝯ roma. ec. nō currit pscriptio in his q̄ sibi in signū spālis p̄uilegij reseruauit: sicut nec ꝯ priuilegiū plationis. de hoc. s. de pscrip. cum nobis

m ¶ Tātūmō. sic. s. e. li. de sup. ne. pla. eccl'e: ergo non ab archiepo vel pp̄iarcha vel legato: qz in generali legatiōe talia nō trāseūt in pdicta decre. qp trāslationē. Ad decre. s. e. ex parte in fi. rñdetur qp illud fuit de speciali auctoritate vel mandato dñi pape. ⁊ qō ita esset p antiq̄ iura pbat p

Mādatum de prouidendo de beneficio ad collationem capituli ptinente non tangit ius singularis canonici. h. d. fm. zen.

Mandatum[a] apostolicum tibi directum vt. T. clerico de beneficio[b] spectante ad collationem[c] narbon̄. capituli prouideres: beneficia eiusdem capituli[d]: siue dentur in cōmuni per ipsum: siue p canonicos eiusdem ecclesie singulares: vice ac auctoritate capituli aut ex iure ipsius de consuetudine vel statuto[e] merito comprehendit. ¶ Ad beneficia tū rōne dignitatum p̄sonatuū vel officiorum que nonnulli ex eisdem canonicis obtinent in ipsa ecclesia: ad eorūdem collationez spectātia mandatum huiusmodi minime se extēdit[f]. ¶ Idez esse censemus si ratione prebendarum suaz ad ipsos canonicos collatio dictorum beneficiorum: singulariter[g] pertinere noscatur. ¶ Nisi contineatur forsitan in mandato q̄ eidē clerico p̄ouideas de beneficio ad collationem narbon̄. capituli pertinente cōmuniter vel diuisim: tunc enim de beneficijs que ad ipsorum collationem pertinēt ratione huiusmodi p̄rebēdarum[h] poteris prouidere.

Rubrica de clerico egrotante.

Bonifacius octauus.

Datio coadiutorum episcoporum ⁊ suorum supiorū est de maioribus causis: ⁊ spectat ad soluz papam: potest tamen episcop⁹ senio vel ifirmitate ppetua ipeditus: de consensu capituli sui vel maioris p̄tis sibi auctoritate apo. vnum vel duos coadiutores assumere: ⁊ si ō mēs fuerit: capl'm aut due ptes ipsi⁹ hoc faciēt. Sed si eps ꝯtradicit tunc nil inouabit capitulum: sz epi ⁊ ecclesie cōditionez quācito poterit itimabit pape: ⁊ coadiutores illi sumpt⁹ moderatos habebūt de p̄uētibus prelatorum ipsoz. Jo.an.

Pastoralis officij debitū exequētes: declaramus atqz statuimus coadiutorum episcoporum et superiorum prelatorum dationez intelligendam esse de causis maioribus[k] ⁊ referendam ad sedez apo

cañ. vij. q. i. c. i. ⁊ c. quāuis triste. cum multis capitulis eiusdē qōnis. ad idez decre. superius allegate: ⁊ de regula. lz. ver. illa semper. de renun. nisi ad fi.

n ¶ Remotis. his. n. pcipue puidēdum fuit: ad hoc. s. de elec. nihil est ad fi.

o ¶ Perpetuo. ⁊ sic no. qp lz egrotās laboret ifirmitate īcurabili: nō remouetur sed datur coadiutor: ad idē. s. e. ti. ex parte: ⁊ sic reprobat opi. ber. de qua nota. s. eo. tua.

sto. ac ab ea consuetudine non obstante[l] contraria tātummodo[m] postulandam. ¶ Verum ne hoc pretextu ecclesie existentes p̄recipue in remotis[n]: dispendia patiātur: nos earum in hac parte īdēnitatib⁹ precauere volentes hac generali constitutione sancimus vt episcopus aut valitudine corporali grauatus vel etiam alias adeo impeditus perpetuo[o]: ut officiū suum nequeat exercere: possit de sui concilio ⁊ assensu capituli vel maioris[p] partis ipsius vnum vel duos auctoritate[q] apostolica coadiutores assumere ad dictum officium exequendum. ¶ Si vero episcopus demens[r] fuerit: ⁊ quid velit aut nolit exprimere nesciat vel non possit: tūc eius capitulum vel duc[s] ipsius partes eadē auctoritate vnum aut duos[t] coadiutores assumāt idoneos qui eius officium[v] exequantur. ¶ Si aūt episcopus senio aut incurabili morbo grauatus: vel perpetuo īpedimento detētus ad sui executionē officij reddatur inutilis: et coadiutorez assumere vel habere noluerit[x]: lz a capitulo reqsit⁹ proprio: se illius nō idigere suffragio forsitan asserendo: tunc nil per capitulum īnouetur: sed hoc casu etiā proximo[y] idem capituluz episcopi ⁊ ecclesie sue ꝯditionem ⁊ statuz ac facti circumstantias[z] vniuersas: quācito poterit fideliter ⁊ explicite referat ad noticiaz dicte sedis: recepturi humiliter ⁊ efficaciter īpleturi qō sup hoc sedē īpam contigerit ordinare. ¶ Presenti quoqz adijcimus sanctioni: vt coadiutores huiusmodi de p̄uētibus plātorum in quoz assumentur auxiliuz: sumptus recipiāt moderatos[x]: ab alienatione qualibet de bonis ecclesiasticis plātorum ipsoz vel ecclesiaruz suaz qūolibet facienda penitus abstinētes[?]: rōnē non solū in districto examine: sed ⁊ prelatis eisdez si sane mētis extiterint: ac capitulis eorūdez: seu ēt ipsorum prelatorū successoribus: si hoc antea non fecerint plenariā reddituri. ¶ Ceterū qō de epis premittitur: ad superiores ēt prelatos eē volumus ⁊ intelligimus referendum

m ¶ Tātūmō. sic. s. e. li. de sup. ne. pla. eccl'e: ergo non ab archiepo vel pp̄iarcha vel legato: qz in generali legatiōe talia nō trāseūt in pdicta decre. qp trāslationē. Ad decre. s. e. ex parte in fi. rñdetur qp illud fuit de speciali auctoritate vel mandato dñi pape. ⁊ qō ita esset p antiq̄ iura pbat p

p ¶ Maioris. regulariter enīz tenet qō facit maior ps: de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. i. ⁊ d⁹. totū capz fecisse. lvi. di. apostolica. cū fi. sz hoc fallit. j. pr. casu

q ¶ Auctoritate apostolica. sūt igit' isti delegati pape ī hac pte ⁊ cōcor. s. de of. ordi. irrefragabili. s. de ber. ad abolēdā in fi. ⁊ j. de sta. reg. c. vno. ⁊ ī de. qz regulares. ō sup. neg. prelato.

r ¶ Demēs. de suc. ab īte. cum dilectus. iij. q. ix. īdicas. ⁊ ē si. qō dicit lex qō qñ pr' ē furiosus filius dat' curator pr'i. C. ō cur. fu. si pr'. ff. e. ti. l. ij. al's āt erubescit lex filios esse castigatores parētū ī auē. de nup. §. si qp sā ctū. col. iiij. de ma. ⁊ obe. cū ifer ior: hinc ē qp ipsi īuito coadiutorē nō dabunt: ut in se. rñso.

s ¶ Due ptes. ⁊ sic sufficit maior pars: ⁊ ē spāle ad idē. s. de elec. lz ibi in electiōe ro. pō. req runt' ad minus due partes. ad idē. s. eo. ti. scriptū vbi ī postulatiōe q̄ cōcurrit cū electiōe due partes ēt reqrunt. ad idē. s. eo. li. de elec. si qñ. ⁊ c. īdēnitatib⁹. §. i. lz aūt hoc sit spāle qp due ptes debēt ꝯsentire: regulr ē qp due ptes collegij vel vniuersitatis dñt eē pñtes. ff. qp cuiusqz qz vniuersi. l. plane. ff. ō decreto. ab or. fa. l. iij.

t ¶ Aut duos. hāc lr'az quā. s. habueras hic videas repetitaz p quā lr'az credo qp si plres dare vellēt ñ posset: ⁊ potuit papa ad hoc mot⁹ eē ex eo qp coadiutores debēt sūpt⁹ hr'e ab eccl'ia vt. j. eo. §. pñti. stem⁹ ergo scripture qz papa. si de plurib⁹ voluisset sic exp'sisset: ō ōci. ad audiētiā: ⁊ suffic ita scriptū eē. vj. q. iij. scriptū. ff. q ⁊ a qb⁹. l. p sperit: cū ēt isti nō ordinaria: sz delegata ptāte fūgant: vñ hūt fuare metas mādati. s. ti. pr. cui de nō. s. ō rescri. cū dilecta.

u ¶ Offiū. ē ergo coadiutoris officiū ea facere q̄ ptinēt ad officium eius cui deputatus est.

x ¶ Noluerit. ñ ē q̄ idē tacere qp ꝯdicere: qz si ꝯdicit capl'm coadiutorē ñ dat. si tacet sec⁹: ut ī pri. casu: ad hoc fac. j. ō reg. iur. is q tacet: vbi dicā de hoc. ⁊ no. ar. ad hoc: qz coadiutor ñ dat' īuito ad hoc. xvij. q. i. scripsi. ⁊ c. q̄lr. ⁊ c. q̄uis. §. ecce. sz hē falsū: qz īuito dat': ad hoc de ec. edi. ad audiētiā. i. ī fi. ⁊ not. s. eo. ex pte. ī vl. glo. Et iura illa ñ ī coadiutore sz ī substituto loquūt' q ñ dat' īuito. coadiutō aūt ī casu isto p capl'z īuito epō nō dat': al's aūt p cū ad quē pti

y ¶ Proximo. s. qñ demens ē eps ⁊ nescit vel non pōt exprimere qd velit.

z ¶ Circūstātias. ak'r. n. ad vitatē puenire ñ posset. xxiij. q. viij. occidit. s. ō testi. cū caz. ⁊ ¶ Moderatos. ad idē. s. e. ti. ō rectorib⁹. ⁊ c. se. ñ. n. cogūt' pp̄is militare stipēdijs. x. q. ij. pcarie. xij. q. ij. charitatē. ? ¶ Abstinētes. ad idē. s. de elec. nihil ē. ⁊ eodē li. e. ti. is cui. ⁊ c. īdēnitatib⁹. §. si ō: ⁊ ītelligē de alienatione īmobiliū vel mobiliū preciosoz: al's mobilia que seruando seruari non

pñt: alienare poterunt ad instar tutoꝝ. C. de admi. tu. lex q̃ tutores. Jo. an.

Et si capitulum. Sede vacante capitulum succedit epo in ptate instituendi: sed nõ in ptate cõferendi bñficia. h. d. fm Jo. de fantu. Et primo ip̃ probat similitudinẽ. Scõo decidit casum dubium ibi: presentatos. qõ dubium fortificat ibi: lz. Jo.

a Capitulum. emanauit ad declarationem eorum que no. ē. de ma. ⁊ obe. bis q̃: ⁊. c. cum olim.

b Episcopi. solius qõ dic vt j. ne se. vacan. c. vno.

c Non possit. ut. ē. ne se. va. c. illa. Sed obijcies si põt confirmare qõ est plus: quare non conferre. So. ẽ falsum q̃ confirmare sit plus: q̃ qui confirmat nõ dõat: ō fide istru. iter. sed qui confert donat. ē. eo. li. de offi. vicarij. c. vlt.

d Presentatos. quid de electis per clericos ad quos electio spectat: dic idẽ: sed de illis erat expressum in predic. decre. cum olim. de ma. ⁊ obe. iõ de pñtatis hic dirit. ⁊ poterat de presentatis dubitari: quasi pñtatio in niteretur gfe: ⁊ non iuri cõi vt sic ptãs huius gfe vacãte sede in capitulum non transiret.

e Idonei. intelligitur si nõ sit appositum de elec. cãm que.

f Episcopum. solũ: ea. n. que sunt iurisditiõis transeunt in capitulum vacante sede: ut in iuribus superiꝰ allegatis: ad idẽ de her. ad abolẽdam: qõ verũ intelligas. nisi interdictum eis esset a papa: ut. ē. c. li. de ma. et obe. c. vno.

Sic. Non diuiditur q̃ breue. Jo.

g Quem. qõ in decret. ē. de eta. ⁊ quali. preterea. de dispensatione olim fieri poterat: ẽ hic hodie ius cõe: qõ verum intelligo in hoc suo casu. s. cum presentatur qs ad rectoriam ecclesie parochialis per pfonũ dic aũt vt diri. ē. de preben. si pro clericis pauperibus.

h Statutum. ē. de elec. licet canon.

Quia. Hec est famosa decretalis ⁊ copiosa ⁊ subtiliter glo. per Inno. Ab. hic summabat qõ executor dat sub forma q̃ cõferat tali quaz durerit acceptãdaz ante acceptationem nihil facere põt. h. d. sed dicit Jo. an. q̃ istud nõ videt bene dictum. sed dicit q̃ intellexit illõ nihil quod afficiat. ⁊ sic dz intelligi glo. in. §. subiũctum. j. que ĩcipit nota q̃ qñ. Jo.

i Quia. Cõtra hunc casum stillus curie clausulã adinuenit qua statuit terminum acceptandi: ĩhibens ĩfra illum collationem fieri cum decreto qõ dic ut ĩ cle. eo. ti. cum ei quem. ij. rñ.

k Et ĩfra. sub hoc ĩfra ĩtelligas factum. s. q̃ inno. dedit gfam draconi super p̃ma prebenda vel dignitate sine cura: que vacaret in ecclesia carnoteñ. quam duceret acceptandam: dato sibi priore quodam in executorem: ⁊ in lfis suis erat ō cretum. por ille accessit ad ecclesiã carnoteñ. que tũc vacabat: ⁊ ibi in capitulo in quo erat subdecanus: gfam publicauit: ⁊ cõtulit ibidẽ illi. d. dignitatẽ sine cura vel pbendã q̃ ibi primo vacaret quã duceret acceptãdã: ĩhibens ne qs veniret ꝗ suã collationẽ: ⁊ pnũciãs irritũ secus fcm. Post hec ppositus normãdie ĩ vltramarinis partib̃ decessit prius electo ⁊ cõfirmato subdecano ipsi ecclesie carnotẽsis in epm carnotẽsez. ppositura aũt illa erat dignitas sine cura in ecclesia carnoteñ. g. scl Eustachij cardinalis ĩ partib̃ illis legat̃ supplicauit epo ut dignitatẽ illã ꝗferret andree nepoti vñi pape: eps ille cõmisit illi cardinali ut conferret: qõ fcm ẽ: prior aũt ille executor draconis audiẽs dignitatẽ illã vacasse: cõmisit cuidã archipsbytero: q̃ illũ draconẽ q̃ ipam dignitatẽ acceptauit: deberet ō ipa iuestir: qõ factũ ẽ: mõ iter. d. ⁊. a. super hac dignitate qõne suborta: partes fuerũt corã papa: ⁊ primo allegauit. a. ut seqtur: hec patẽt indecisa er his que sequẽtur ĩfra. Et diuide ĩ. vi. partes. In p̃ma q̃ durat vsqz ibi vicebãt aũt. ponit. a. petitio. In scõa q̃ durat vsqz ibi ex parte. d. ponitur defensio. In tertia que durat vsqz ibi: sed extitit ponuntur replicatiões. a. In q̃rta que durat vsqz ibi econuerso: ponuntur duplicationes draconis In quinta q̃ durat vsqz ad. §. nos itaqz: ponunt triplicationes. a. In sexta pro. a. snia fertur.

l Predcã. ĩdecisa: sic. j. de re. ec. ñ ali. du dũ.

m Vacabat. notabat factũ partis alteriꝰ: q̃si diceret illi. d. fuit collata pbenda p executorem suũ añquã vacaret: sed mihi vacãs collata fuit.

n Potuit. s. p epm: seu eiꝰ auctoritate: ut. ē. diri: iterduz ẽt solus eps talia cõfert iterdũ cũ capitulo fm diuersas consuetudines: q̃ dic ut no. de elec. cũ ecclia vultera na. j. ne se. vac. c. vno ⁊ bene dixit q̃ poterat: qa als collatio nõ valuisset q̃ p nõ dato habet: qõ ab illo dat ⁊ ẽ. de iurepatro. qõ aũt. ibi de hoc.

o Priorem. q̃ fuerat executor draconis: ut diri. ē.

p Posset. no. q̃ aliq̃ pcesserat. sz nõ talis q̃ ipedire posset. ⁊ erat rõ: q̃ fuerat facta ante acceptationẽ: ut patet. j. vñ cu. subiunctum.

q Premisse. indecise impetrate p illud. d. ad porez executorez suum.

r Publicate. vndep hoc videbatur dignitas affecta: ut. j. e. si capso: sed nõ est vex hoc casu: ut ibi dicam.

s Esset. sic. ē. de resc. cãte. ⁊ lz hoc si ignoret: ñ tñ ignorabat collatio nẽ p porẽ scãm añ vacationẽ ⁊ acceptationẽ nõ valere: ⁊ tõ allegatiões ignorãtie pax prosunt.

t Sine cura. ⁊ si hoc ñ fuisset adiectum de tali ĩtelligẽdũ erat ut. ē. c. li. ō pbẽ. cũ ĩ illis prio rñ.

u Videbat. male ĩtelligentib̃. subtiliter aũt ĩtuentib̃ hoc non videbat. ē. de transla. inter corporalia. §. i.

r Allegabat. pro parte ipsius. d. ad corroborandam exceptionẽ: vel defensionem suam.

y Non possit. ut. j. de priui. volentes. talia tñ priuilegia nõ extendũtur al snias ordinarioꝝ: nisi in casibus. ut. j. eo. ti. ne aliqui.

z Similiter. parum valet hec similitudo: q̃ alia rõ reformat pactum: ut patet. j. §. ex parte.

ꝫ Tẽpus. qõ ẽ duoꝝ mẽsiũ a tpe publicationis. postea ꝗo non valebit ignorãtiã allegare. ut ĩ auẽ. ut facte no. cõsti. circa pñ. ⁊. ē. ne clerici. ul'mona. sup specu. ⁊ hic adde qõ dixi in fi. sup data in vlti. glo. Jo. an.

ꝯ Priuilegijs. hec allegatio ĩtelligit fm rñsiones aduerse partis. j. e. §. ex parte. ⁊ poterat eẽ rõ: q̃ ꝯstõnes sunt penales. ⁊ sic ex se odiose: priuilegia gratiosa. ⁊ sic fauorabilia: ad hoc. j. de re iudi. odia: sed licet hoc p babile videat fm predictum. §. dz ĩtelligi.

ꝭ Spãle. quasi fm ĩtẽtionẽ allegãtis lfa p. d. directa priuilegium ẽ ofenda: ⁊ sic requirit epi sciẽtia: sed nõ est ita ut sequit. Jo. an.

a Absentem. cõtumaciter: alias ꝫ. iij. q. ix. per totum.

Alca de institutionibus.

B Bonifacius. viij.

Capitulum sede vacante lz beneficia ad epi collationẽ spectãtia cõferre non possit: tamẽ ad illa presẽtatos instituere potest. h. d. zen.

Et si capitulũ sede vacãte bñficia q̃ ad collationem episcopi pertinent ꝗferre ñ possit. Presentatos tamen a patronis potest admittere: si sint idonei ⁊ eos instituere: in beneficijs ad que fuerint p̃sentati. Licet ad epm si superesset: admissio ⁊ institutio huiusmõi pertineret.

Idem in eodem.

Non repellit defect sacramentorũ ordinũ presentatũ. h. d. zen.

Si is ad quem rectoris presentatio ĩ aliqua parochiali ecclesia noscitur pertinere quempiam nõ constitutũ in sacris presentet ad eã: ipsum dummodo alias sit idoneus ⁊ infra tempus a iure statutũ ad ordines quos ipsius ecclesie cura requirit: valeat promoueri ōcernimus admittendum.

Alca de concessione prebende ⁊ ecclesie non vacantis.

Innocentius quartus dilecto filio andree capellano nostro.

Si mãdet alicui, puideri de dignitate vacatura quã durerit acceptãdã ⁊ vacat dignitas quã ante acceptationẽ ordinarius cõferr: tenet ipsius collatio: ẽt si executor impetrãtis ante acceptationem fecerit reseruationem inhibitionez: ⁊ processus sup prima vacante. Jo. an.

Quia cũctis ⁊ ifra. Proponebatur itaqz pro parte tua quod cum predicta prepositura duz vacabat tibi per eum qui conferre potuit ipsam: collata fuisset: collatio huiusmodi canonica existebat maxime cum nulla p porẽ ipsũ: q̃ illaz ĩpedire posset: inhibitio processisset. Dicebat autem pars altera q̃ cuz premisse lfe sede carnoteñ. vacãte fuissent in capitulo publicate ac prefatus episcopus tũc de capitulo ipso esset: ibiqz presens existeret: ignorare non potuit mãdatum apostolicuz super conferenda memorato. d. prebẽda vel dignitate sine cura quã ipse duceret acceptãdam: cum primo in ecclesia ipa predicta vacaret alij fuisse directuz ⁊ sic p cõsequens facultatez sibi esse sublatã conferendi huiusmodi dignitatem: propter quod videbatur q̃ nec per se nec per alium p̃fatam propositurам curam nõ habẽtẽ animarum ãnexaz: q̃ primo post mandatum ipsum ĩ ecclesia predicta vacauit: potuerit alicui persone conferre: presertim cum iaz dictus prior eodem publicato mandato mox prefato. d. prebendam vel dignitatem curam huiusmõi non hñtẽ quã primo in eadẽ ecclesia vacare ꝗtigeret: ꝗtulisset: nec alias ẽt, put allegabat, pdesse poterat ipsius episcopi ignorantia ĩ hac pte: naz si alicui a sede apostolica cõcedat q̃ excõicari nõ possit: licz id forsitan suus ignoret episcopus: non tñ pp hoc eius ligat sententia: si quã proferat in eũdẽ. Similiter si alicui cõferẽdi prebẽdã aliquã tribuat a sede apostolica ptãs: ex hoc ipso videt q̃ sit episcopo cõferẽdi tunc eã penitus iterdicta facultas. Nec obstaret si forte obijceret q̃ lex seu constitutio vel mandatum nullos astringũt: nisi postquã ad noticiãz puenerint eorũdez: aut nisi post tẽpus infra quod ignorare minime debuisset: quia in priuilegijs ⁊ indulgẽtijs seu cõcessionib̃ spãlibus sec̃ existit: in quib̃ sufficit q̃ ad illorũ quibus cõceduntur noticiam perueniant: vt pz cum indulgetur alicui q̃ excõicari nõ possit: sicut superius ẽ expressum: ⁊ qdẽ cũ tribuitur alicui potestas cõferẽdi prebendã: videt, pculdubio ei cõcedi aliqd spãle. Adijciebat isuper q̃ cum snia stati arcet ẽt ignorantem qñ si cõtra prelatũ aliquẽ absentez